

PARAULA I VIDA

Preparem la visita del Sant Pare

La propera visita del Sant Pare a Barcelona per consagrar el temple de la Sagrada Família ens ha d'ajudar a tots a prendre una major consciència de la nostra comunió afectiva i efectiva amb el successor de Pere, que té en l'Església el valuós servei de confirmar els seus germans en la fe i enfortir la comunió entre totes les Esglésies locals.

Aquesta preparació ha de tenir sobretot una dimensió espiritual, però també té un aspecte organitzatiu que demana l'esforç i la col·laboració de tots.

Façana de La Passió del Temple de la Sagrada Família

La preparació espiritual ha de centrarse sobretot en la vivència de la nostra fe cristiana. En el seu recent viatge a Portugal, Benet XVI va insistir en la que és una de les línies directives del seu pontificat: «En el nostre temps, en què la fe en vastes regions corre el risc d'apagar-se com una flama que ja no és alimentada, la primera de totes les prioritats és la de fer Déu present en aquest món i obrir als homes l'accés a Déu».

Amb la confirmació en la fe, la visita del Sant Pare ens portarà, sens dubte, una invitació a fer més viva la presència dels cristians, en especial dels cristians laics, en tots els àmbits de la societat d'avui, des de l'economia i la política, fins la cultura i l'art. La figura de Gaudí és, en aquest sentit, molt exemplar. Aquesta fe que el Sant Pare ve a estimular, no ha de quedar reclosa a l'interior de les consciències o a l'interior dels temples, sinó que cal que sigui ferment enmig de la societat. Un ferment que no dubtem a proposar i a demanar perquè creiem que serà un ferment benèfic per a tots, si està inspirat en els criteris i en els mitjans evangèlics.

Aquest segon aspecte està molt present en les preocupacions del Sant Pare. Ell va voler que la recent assemblea del Pontifici Consell per als Laics, en la qual vaig participar com a membre d'aquest organisme, estigués dedicada a aquesta qüestió. I en el seu recent viatge a Xipre, en arribar a l'aeroport de Paphos, el Sant Pare sintetitzava l'objectiu del seu viatge a l'illa amb aquestes paraules: «Vinc com a pelegrí, rere les petjades dels nostres pares comuns en la fe, els sants Pau i Bernabé, per saludar els catòlics de Xipre, per confirmar-los en la fe i animar-los a ser cristians i ciutadans exemplars, a fi que compleixin adequadament el seu paper en la societat».

Com a eines per a l'ambientació i la preparació espiritual de la visita, la diòcesi de Barcelona ha editat un cartell amb el lema «Amb el Sant Pare a la Sagrada Família», i un opuscle que conté unes reflexions que es proposen als grups cristians que preparin aquest esdeveniment, que és sobretot un esdeveniment cristià i de caràcter religiós. Com a homenatge a Benet XVI, una part important d'aquesta publicació, editada en català i en castellà, inclou les catequisis que ell va dedicar a l'apòstol sant Pere i a la seva missió en l'Església en el curs de diverses audiències generals de l'any 2006.

La propera visita del Sant Pare a Barcelona tindrà, sens dubte, un ressò internacional. També donarà a conèixer la figura de Gaudí, no només com un arquitecte genial, sinó també com un cristià que va viure intensament la seva vida cristiana i pot ser imitat especialment pels laics cristians. El Papa dedicarà el Temple de la Sagrada Família que és una autèntica icona de les famílies cristianes i de la família de Déu i dels pobles del món. Aquest esdeveniment que viurem el dia 7 de novembre obrirà els nostres cors a la catolicitat de l'Església i a la família universal de la humanitat.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Agraïment als nostres sacerdots

«Fem avui la cloenda de l'Any Sacerdotal i és moment per donar gràcies a Déu pel do dels sacerdots d'arreu del món i de la nostra diòcesi i agrair als sacerdots el seu servei de bons pastors, constant i generós. Amb goig em faig portaveu de l'agraïment de tota l'arxidiòcesi als nostres sacerdots pel servei imprescindible que realitzen». Són paraules pronunciades pel Cardenal arquebisbe de Barcelona en l'homília de la missa celebrada el passat 13 de juny a la basílica de Santa Maria del Mar. En aquesta eucaristia foren ordenats sis nous preveres. D'esquerra a dreta, apareixen entorn del cardenal Martínez Sistach: Mn. Joan Balcells Sintes, Adsis; Mn. Ramón Batlle Tomás; Fr. Xavier Calpe Melendres, ofm; Mn. Joan García de Mendoza Esteban; Mn. Sergi Notó Ruiz i Mn. Jordi Patiño Morales. Foto: Ramon Ripoll

JORNADA DE LA RESPONSABILITAT EN EL TRÀNSIT

L'esperança fa segur el desplaçament

Per a moltes persones ja arriben les vacances —o ja les estan fruint—, que desitgen i preparen amb il·lusió de fa temps. Viatgen amb avió, cotxe, moto, bici o fins i tot caminant —potser tot fent la ruta de l'apòstol sant Jaume. Ara bé, tots ens beneficiarem de tenir en compte la seguretat, i no només vigilant que no ens robar o destrossar la vida dels altres ni la nostra. Per això cal ser curosos amb les eines que usem i les vies per on ens desplaçem, procurant complir la normativa, que —agraïdi o no— és per una millor convivència entre tots.

Una virtut humana important és la prevenció, és a dir *pre-veure* les conseqüències d'una situació i prendre les mesures a fi que tinguin una conclusió d'acord amb el que desitgem. Aquesta *visió avançada* és normal dins del món econòmic, però en l'àm-

bit del trànsit moltes vegades l'oblidem. Quantes vegades el fet de saltar-se un stop o fer un gir prohibit o inoportú ha truncat o desfet la vida de les persones!

L'esperança d'assolir amb èxit l'objectiu proposat, ens ha d'ajudar a aconseguir que els nostres desplaçaments, a més de segurs, siguin també plens de pau, d'alegria i solidaris amb les altres persones, pensant que, com a amics i continuadors de Jesús, hem de predicar amb l'exemple.

Estiguem disposats a donar un cop de mà sempre que calgui, sigui en un accident, una avaria, etcètera. Ser solidaris amb els altres en tot moment farà *segurs els nostres desplaçaments*. Fem de la nostra mobilitat un constant agraïment a la vida que ens ha estat regalada.

Comissió de la Pastoral del Trànsit

61è Aplec de Matagalls

Se celebrarà el proper diumenge 11 de juliol. Al matí, a les 10 h, a la Creu de Matagalls, trobada, premis a la constància, missa, cant dels adéus. Tarda, a les 17 h, al Centre Cultural Europeu de la Natura de Viladrau, lliurament als guardonats dels premis del 2n concurs fotogràfic de l'Aplec de Matagalls. A les 18 h, a la plaça Major, ballada de sardanes, patrocinada per l'Excm. Ajuntament. Cobla Genisenca. Informacions: Joan Alsina, tel. 933 517 960 i www.aplecmatagalls.cat.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 66,10-14c)

Alegreu-vos amb Jerusalem, feu festa, tots els qui l'estimeu. Estigueu contents amb ella tots els qui portàveu dol per ella; sereu alletats amb l'abundància del seu consol, i xuclareu les delícies de la seva llet. Això diu el Senyor: «Jo decantaré cap a ella, com un riu, la pau i el benestar, la riquesa de les nacions, com un torrent desbordant. Els teus nodrissons seran portats al braç, i amanyagats sobre els genolls. Com una mare consola el seu fill, jo també us consolaré: a Jerusalem sereu consolats. Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig i reviuran com l'herba els vostres ossos». La mà del Senyor es farà conèixer als seus servents.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són, d'admirables, / les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa / amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 6,14-18)

Germans, Déu me'n guard de gloriar-me en res que no sigui la creu de nostre Senyor Jesucrist. En ella, és com si el món fos crucificat per a mi i jo per al món. Ni la circumcisió ni la incircumcisió no tenen cap valor. L'únic que val és que hàgim estat creats de nou. Que la pau i la misericòrdia de Déu reposin sobre tots els qui mantenen aquest criteri i sobre l'Israel de Déu. A part això, que ningú no m'amoini, perquè jo porto en el meu cos les marques distintives de Jesús. Germans, que la gràcia de nostre Senyor Jesucrist sigui amb el vostre esperit. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,1-12.17-20)

En aquell temps, el Senyor en designà encara setanta-dos, i els envià que s'avancessin de dos en dos cap a cada poble i a cada lloc on ell mateix havia d'anar. Els deia: «Hi ha molt a segar i pocs segadors: demaneu a l'amo dels sembrats que envii homes a segar-los. Aneu. Us envio com anyells enmig de llops. No porteu bossa, ni sarró, ni calçat, no us atureu a saludar ningú pel camí. Quan entreu en una casa digueu primer: Pau en aquesta casa. Si hi viu un home de pau, la pau que li desitgeu reposarà en ell; si no, retornarà a vosaltres. Quedeu-vos en aquella casa, i compartiu allò que tinguin per menjar i beure: els treballadors bé es mereixen el seu jornal. No aneu de casa en casa. Si en un poble us reben bé, mengeu el que us posin a taula, cureu els malalts que hi hagi i digueu a la gent d'aquell lloc: El Regne de Déu és a prop vostre.

»Però si en un poble no us volen rebre, sortiu als carrers i digueu: fins la pols d'aquest poble que se'ns ha posat als peus, us la deixem. Però sapigueu això: el Regne de Déu és a prop. Us asseguro que quan vingui el gran dia, la sort de Sodoma serà més suportable que la d'aquell poble.»

Els setanta-dos tornaren tots contents i deien: «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.» Jesús els digué: «Sí, jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Us he donat poder de trepitjar les serps i els escorpins i totes les forces de l'enemic: res no us podrà fer mal. Però no us alegreu que els esperits se sotmetin a vosaltres; alegreu-vos que els vostres noms estiguin escrits en el cel.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 66,10-14c)

Festejad a Jerusalén, gozad con ella, todos los que la amáis, alegraos de su alegría, los que por ella llevasteis luto. Mamaréis a sus pechos y os saciaréis de sus consuelos, y apuraréis las delicias de sus ubres abundantes. Porque así dice el Señor: «Yo haré derivar hacia ella, como un río, la paz, como un torrente en crecida, las riquezas de las naciones. Llevarán en brazos a sus criaturas y sobre las rodillas las acariciarán; como a un niño a quien su madre consuela, así os consolaré yo, y en Jerusalén seréis consolados. Al verlo, se alegrará vuestro corazón, y vuestros huesos florecerán como un prado; la mano del Señor se manifestará a sus siervos.»

Jesucrist i els dotze apòstols. Frontal d'Esquius. Museu Diocesà de Barcelona

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre; / cantad himnos a su gloria; / decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos con Dios, / que con su poder gobierna eternamente. R.

Fieles de Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica, / ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los gálatas (Ga 6,14-18)

Hermanos: Dios me libre de gloriarme si no es en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, en la cual el mundo está crucificado para mí, y yo para el mundo. Pues lo que cuenta no es circuncisión o incircumcisión, sino una criatura nueva. La paz y la misericordia de Dios vengán sobre todos los que se ajustan a esta norma; también sobre el Israel de Dios. En adelante, que nadie me venga con molestias, porque yo llevo en mi cuerpo las marcas de Jesús. La gracia de nuestro Señor Jesucristo esté con vuestro espíritu, hermanos. Amén.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,1-12.17-20)

En aquel tiempo, designó el Señor otros setenta y dos y los mandó por delante, de dos en dos, a todos los pueblos y lugares adonde pensaba ir él. Y les decía: «La mies es abundante y los obreros pocos; rogad, pues, al dueño de la mies que mande obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os mando como corderos en medio de lobos. No llevéis talega, ni alforja, ni sandalias; y no os detengáis a saludar a nadie por el camino. Cuando entréis en una casa, decid primero: «Paz a esta casa.» Y si allí hay gente de paz, descansará sobre ellos vuestra paz; si no, volverá a vosotros. Quedaos en la misma casa, comed y bebed de lo que tengan, porque el obrero merece su salario. No andéis cambiando de casa. Si entráis en un pueblo y os reciben bien, comed lo que os pongan, curad a los enfermos que haya, y decid: «Está cerca de vosotros el Reino de Dios.»

»Cuando entréis en un pueblo y no os reciban, salid a la plaza y decid: «Hasta el polvo de vuestro pueblo, que se nos ha pegado a los pies, nos lo sacudimos sobre vosotros. De todos modos, sabed que está cerca el Reino de Dios.» Os digo que aquel día será más llevadero para Sodoma que para ese pueblo.»

Los setenta y dos volvieron muy contentos y le dijeron: «Señor, hasta los demonios se nos someten en tu nombre.» Él les contestó: «Veía a Satanàs caer del cielo como un rayo. Mirad: os he dado potestad para pisotear serpientes y escorpiones y todo el ejército del enemigo. Y no os hará daño alguno. Sin embargo, no estéis alegres porque se os someten los espíritus; estad alegres porque vuestros nombres están inscritos en el cielo.»

COMENTARI

Missioners de la pau

L'horitzó de la missió de l'Església és total: molts deixebles són enviats a molts llocs.

A continuació Lluc ens explica quins són els deures més importants del missioner. El primer és la pregària. Igual que Jesús, el deixeble sap que la fecunditat de la seva acció apostòlica neix del contacte viu i personal amb Déu. La missió és una gràcia que només s'obté mitjançant la pregària. El segon deure és anunciar l'Evangelí amb serenitat i valentia, sense mai voler imposar-lo per la força. El missioner és per damunt de tot un missatger de pau, un «anyell enmig de llops». L'últim deure del deixeble està relacionat amb la pobresa. Aquell qui

anuncia l'Evangelí no pot estar lligat al diner i al vestit, a les seguretats materials i a la preocupació pel dia de demà. Accepta allò que li donen i comparteix el que té amb els pobres i malalts. El seu ideal apostòlic és Jesús, «el Fill de l'home que no té on reposar el cap».

En els últims versets de l'Evangelí contemplem la joia dels setanta-dos deixebles i la força irresistible de la seva missió evangelitzadora. La veritable joia dels missioners, és a dir, de tots els cristians no està en el poder, l'èxit o el triomf clamorós sinó en el fet que «els nostres noms estan escrits en el cel».

Dra. Núria Calduch-Benages

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Os 2,16.17b-18.21-22 / Sl 144 / Mt 9,18-26 ■ **dimarts**: Os 8,4-7.11-13 / Sl 113B / Mt 9,32-38 ■ **dimecres**: Os 10,1-3.7-8.12 / Sl 104 / Mt 10,1-7 ■ **dijous**: Os 11,1-4.8c-9 / Sl 79 / Mt 10,7-15 ■ **divendres**: Os 14,2-10 / Sl 50 / Mt 10,16-23 ■ **dissabte**: Is 6,1-8 / Sl 92 / Mt 10,24-33 ■ **diumenge** vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Dt 30,10-14 / Sl 68 (o bé: Sl 18) / Col 1,15-20 / Lc 10,25-37.

La pàgina evangèlica d'aquest diumenge ens ofereix una petita síntesi de la missió cristiana que podem dividir en tres moments: la missió dels setanta-dos deixebles i el seu significat, els principals compromisos del missioner (pregària, anunci i pobresa) i, en últim terme, la joia i la força de la missió.

En la presentació de Lluc, el camí de Jesús cap a Jerusalem vol significar la missionarietat de l'Església. La dimensió missionera no és solament específica dels dotze apòstols sinó de tota la comunitat eclesial. El número setanta-dos és emblemàtic i representa la totalitat dels pobles del món. Així doncs,

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

La comunitat de la fe

a) No és una simple comunitat d'amics —encara que sens dubte l'amistat brollarà en la comunitat—, sinó que està fonamentada en la fe. En concret, aquesta comunitat de fe es realitza en l'Eucaristia. Els qui participen en la celebració eucarística —se suposa que amb una participació plena, conscient i actuosa— formen part, per aquest sol fet de la comunitat cristiana de la fe.

b) Aquesta comunitat de fe realitzada en l'Eucaristia és l'Església, família i Poble de Déu, Cos de Crist, Temple de l'Esperit Sant. Té les seves arrels i la seva finalització en la Santa Trinitat per més que hagi entrat en la història i sigui l'Església que peregrina a Corint o a Barcelona. La dimensió divina (escatològica) de l'Església té el seu arrelament en Déu (Pare, Fill i Esperit Sant), tot i que sociològicament les Esglésies estan lligades a llocs geogràfics.

c) D'ací deriva la condició itinerant de l'Església: aquesta ha de fer el camí que porta al Regne del Cel. Jesús tenia clar que els qui el seguien havien de passar d'aquest món al Pare, cosa que es realitza radicalment en la Creu, però també cada dia mitjançant la fe, l'esperança i l'amor.

d) Finalment, en aquest itinerari de fe, esperança i caritat envers el Regne de Déu, l'Església es retroba a si mateixa com una comunió. La seva condició, fins i tot la condició dels seus sagraments és itinerant i està marcada per l'espai i el temps d'aquest món (cf. LG 48). Però la seva essència més recòndita és determinada per l'alè diví de l'Esperit Sant que l'eleva per sobre de l'error i del pecat. L'Esperit de Jesucrist i del Pare fa que l'Església dels éssers humans sigui una veritable comunió iniciada, tot i que no pas plena segons el disseny de Déu.

Josep M. Rovira Belloso

(La fe cristiana en la societat actual, Edicions 62)

DÉU NO TÉ POR

Eucaristia i caritat: Mons. Romero

El segle xx ha insistit en el lloc central que ocupa l'eucaristia en la vida de l'Església. El patriarca Atenàgoros de Constantinoble deia: «és en l'Eucaristia on hi ha la raó d'ésser de l'Església: és aquí on ella esdevé misteri de Crist i ens fa participar de la comunió trinitària». Això no és només la consciència d'un gran místic oriental, com era el patriarca; sinó que és també la consciència de la gent simple i no intel·lectual que viu el seu *sensus fidei*: la raó de l'Església és en l'eucaristia.

Tota eucaristia (i sobretot la del diumenge) és una crida a agrair i a viure l'amor de Crist per tothom, però particularment envers els pobres. El segle xx ha vist màrtirs de la caritat, de la donació sense límits, aquells màrtirs als quals Joan Pau II va voler honorar amb motiu del jubileu de l'any 2000.

Penso en Mons. Romero, l'arquebisbe de Sant Salvador, mort fa vint anys, en una situació de gran tensió en què no era fàcil de mantenir un equilibri entre les forces revolucionàries i la repressió militar, entre les embranzides en sentit contraposat que el feien sofrir i enmig de les quals no era fàcil orientar-se.

Mons. Romero va ésser mort davant l'altar de la capella del petit hospital on vivia, als afores de Sant Salvador. Estava celebrant l'eucaristia. S'esfondrà en un bany de sang mentre queia als peus de l'altar. Un màrtir als peus de l'altar, un llibre (la Paraula de Déu), una celebració de l'eucaristia no acabada. Hi ha un secret, el de l'amor.

Un dia abans de morir, parlant a la multitudinària missa de la catedral, el quart diumenge de Quaresma havia dit: «Així com Crist florirà en una Pasqua de resurrecció immarcescible, és necessari també acompanyar-lo en una Quaresma que és creu, sacrifici, martiri. I com ell mateix deia: "Feliços els qui no s'escandalitzen de la creu!"».

Andrea Riccardi

(Déu no té por, Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

SANTORAL

4. ✠ Diumenge XIV durant l'any. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalanoaragonesa, néta de Jaume I. Sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. Dilluns. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. Dimarts. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. Dimecres. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.;

sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. Dijous. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. Divendres. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; beat Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

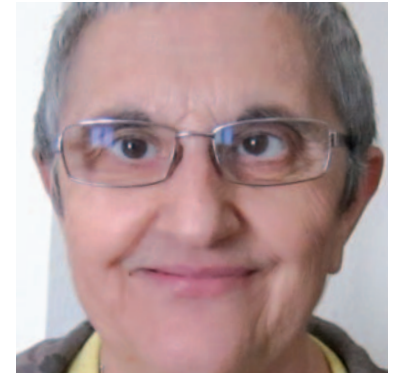
10. Dissabte. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

INTENCIONS DEL SANT PARE (juliol)

General: Perquè les eleccions dels governants es realitzin amb honestat.

Missionera: Perquè els cristians promoguin la cultura, la justícia i la pau.

ENTREVISTA

MARIA TRULLOLS

Mestra vocacionada

La Gna. Maria Trullols fa 46 anys que és Carmelita de la Caritat-Vedruna i ha dedicat els seus anys d'activitat laboral a l'educació com a mestra i psicopedagoga.

Ara en fa 25 que està destinada a la comunitat de l'escola Vedruna a Manresa. La Gna. Maria sempre s'ha considerat una *mestra vocacionada*, que ha emprat «en tot moment la pedagogia que recomanava santa Joaquina». També en el camp sanitari, en què «es vol viure un estil de vida que és una autèntica aposta per la humanització», es demostra que «el carisma Vedruna té plena vigència, té vida», afirma.

Què aporta d'específic l'educació en les vostres escoles?

El nostre estil educatiu està marcat per uns trets d'identitat. La nostra pedagogia és personalitzadora: es fonamenta en l'amor, creu en la persona, motiva a partir d'allò positiu que hi ha en cadascú i fa que cada persona sigui protagonista del seu propi creixement. La nostra pedagogia és també crítica i realista, creativa i alliberadora, pràctica i activa, i transcendent.

Quines dificultats us trobeu per transmetre la fe?

La primera és que la fe és una vivència i per tant trepitgem un terreny personal, subjectiu i que necessita que emissor i receptor facin l'esforç de sintonitzar la mateixa emissora per entendre el missatge. La segona és que s'ha caigut en la *falsa* creença que la fe no és necessària per viure, però augmenten les consultes al tarot, a la màgia o a la superstició. I la tercera és que no sempre som capaços de transmetre allò que vivim o que voldríem viure.

Com veu els joves d'avui, a nivell de fe?

En recerca pel sentit de les seves vides, en recerca d'allò que els fonamenta i els sosté, sobretot quan les coses no van bé. Potser és una recerca de seguretat. Amb por al compromís, sobretot a un compromís a llarg termini, fins i tot si és de voluntariat. Amb necessitat del grup, perquè la fe és molt difícil viure-la sol. Els joves necessiten trobar-se, parlar, conivir en grup de fe, per entendre dues coses: que no estan sols i que el projecte en què creuen és possible, perquè el mateix grup els ajuda.

Òscar Bardají i Martín

QUERIDOS ABUELOS

Vida laboral y familiar

Muchas madres trabajadoras reconocen que el papel de las abuelas, especialmente las maternas, es fundamental para poder compatibilizar sus respon-

sabilidades laborales y personales. También algunos abuelos varones colaboran en el cuidado de los nietos, supliendo así la escasa oferta de servicios públicos y dados los poco racionales horarios de trabajo de los padres.

Recuerdo el caso de un abnegado abuelo de una población leonesa, quien, como su hija, la madre de un precioso nieto, trabajaba de noche de enfermera en un hospital y estaba amamantando a su retoño, tenía la buena fe de acercarle el pequeño al hospital —cercano, eso sí— para que la madre pudiera mantener su horario de lactancia.

Los abuelos y las abuelas cumplen sus papeles sustitutorios con la mejor intención, compaginando sus actividades propias con el cuidado de sus nietos. A otros les toca supeditar su horario personal a las necesidades de los padres que les dejan los hijos a las ocho de la mañana para que se hagan cargo de ellos y terminan pensando: «Ahora que estaba libre tengo que volver a la rutina».

Según algunas investigaciones, la mitad de las abuelas que atienden a los pequeños les dedican de media cuatro horas al día. Sin olvidar a las abuelas-cocineras, se encargan de acompañar a los niños a la escuela o a las actividades extraescolares, una tarea a la que no pueden llegar la inmensa mayoría de los padres y de las madres que trabajan. El italiano Francesco Tonucci ha puesto esta dedicatoria a uno de sus libros: «A todos nosotros, abuelos, porque sabemos dedicar la parte más libre y desinteresada de nuestra vida a construir el futuro de nuestros nietos».

Dr. Paulino Castells

(Queridos abuelos, Ediciones Ceac, Estimats avis, Ed. Columna)

AGENDA

ROSA DEULOFEU EN EL MEU RECORD

2. La infantesa de la Rosa

La Rosa fou des de petita molt afectuosa i endreçada. Va néixer molt de pressa; tant, que la seva mare pensava que la tindria en el mateix taxi. No va ser així encara que

va obrir els ulls a la vida a l'habitació mentre jo buscava el metge; però gràcies a Déu tot anà molt bé.

Com que a casa teníem la sastreria i l'habitatge en el mateix pis de la Ronda, la primera joguina de la Rosa fou un rodet de fil penjat al vetllador. Potser això va influir que de més gran fos força presumida i li agradés que li fes vestits de sastrer.

Era molt afectuosa però poc faldera: venia, et feia petons, però de seguit s'escorria per anar a jugar a una altra banda. Amb el seu germà varen estar sempre molt units, no es van tenir mai gelosia.

Els estius els passàvem a Sant Celoni. Era un esclat d'alegria: 3 fills de la meua germana, 5 del meu germà, els 2 nostres i els 4 nebots del meu germà que vivien a la casa del costat; el jardí i el pati, molt grans, que abans havien servit per l'artesanía surera del meu avi i del meu oncle, una mainada de 14 fa molt de soroll però dóna molta alegria. A la Rosa li deien *la pelona*; una malaltia al cabell va obligar a tallar-li'hi, però sota la calba se li dibuixava encara més la seva bondat.

Al Col·legi —les Escoles Perez Iborra— era aplicada i sempre amb les millors notes, però sobretot molt xiroia.

A casa tots hem estat molt parladors i quan ens reuníem a taula la conversa era tan fluida que era difícil ficar-hi cullerada; tant, que a la Rosa, en ser la més petita, li costava poder explicar el que ella volia i se'n queixava. Jo li deia: «és que expliques massa llarg»; qui m'ho havia de dir que després donaria tantes conferències i jo m'emocionaria en escoltar-la.

Joan Deulofeu

INSTITUT SUPERIOR DE CIÈNCIES RELIGIOSES DE BARCELONA (ISCREB)

Estudis de teologia, Bíblia i diàleg interreligiós presencial i per internet

- **Curs monogràfic:** Ètica de les virtuts (Què són. Quines són. Educació de les virtuts i felicitat. Mòn sanitari i empresarial). A càrrec del Dr. Francesc Torralba. Dies: 6, 7, 9 i 10 de setembre de 18.00 a 21 h.
- **Diplomatura en Ciències Religioses** (3 anys). Presencial i virtual
- **Màster en Ciències Religioses** (2 anys). Presencial o virtual. Especialitats:
 - a. Diàleg interreligiós ecumènic i cultural (presencial)
 - b. Teologia bíblica (presencial)
 - c. Identitat cristiana i diàleg (virtual)
- **Curs bàsic de Bíblia** (1 any). Presencial i virtual. Consta de totes les assignatures de Bíblia de la diplomatura. Ofereix una visió àmplia de la Bíblia. Cursos a Terrassa i Sant Feliu (Sant Boi). Els dilluns de 19.00 a 21.30 h. Cursos per a l'obtenció de la DECA. Capacita mestres i professors per a la docència de la religió a educació infantil, primària i educació secundària (per internet).

Informacions i matrícula:

De dilluns a divendres, de 17 a 21 h. L'horari de les classes presencials és de 18.30 a 21 h. c/ Diputació 231 – 08007 Barcelona. Telèfon 934 541 963 - Fax 933 237 373. secretaria@iscreb.org – secretaria_virtual@iscreb.org – www.iscreb.org. Període de matrícula de l'ISCREB del 2 al 27 de setembre.

▶ ACTES I CONFERÈNCIES

Benedicció de vehicles per Sant Cristòfol.

Dissabte 10 de juliol es beneiran cotxes, bicicletes i altres vehicles de les 10 a les 12 h i de les 18 a les 20 h. També es repartiran recordatoris i espiçol amb la imatge de sant Cristòfol. Parròquia de la Concepció (Aragó 299).

▶ CURSETS

XVIII Curset de formació per a organistes d'església.

Coordinat per Ramon Oranias, OSB. Tindrà lloc al Monestir de Montserrat del 23 al 28 d'agost. Amb possibilitat d'hostatjar-se al Monestir. Cal matricular-se abans del 10 de juliol. Informació: M. Dolors Casanovas, tel. 626 924 414 i mariadolorscasanovas@yahoo.es.

▶ BREUS

Nomenament pontifici al cardenal Martínez Sistach.

El 26 de juny la Santa Seu va fer públic que el Sant Pare ha nomenat el cardenal Martínez Sistach com a membre de la Prefectura dels Afers Econòmics de la Santa Seu, de la qual formen part diversos cardenals de les principals diò-

cesis de tot el món.

Aquesta Prefectura prepara i examina els comptes de la Santa Seu i assessora el Sant Pare en la presa de les principals decisions econòmiques dels organismes del Vaticà.

El Sr. Cardenal arquebisbe forma part també d'altres organismes de la Santa Seu com el Consell Pontifici per als Textos Legislatius, el Tribunal Suprem de la Signatura Apostòlica i el Consell Pontifici per als Laics.

▶ PELEGRINATGES

Església de Sant Gaietà (Consell de Cent 293). Viatge al Triangle de l'Est (Berlin - Dresden - Leipzig), del 27 d'agost al 2 de setembre. Places limitades. Per a més informació, trucar al 600 250 929.

▶ LLIBRES

Envellir amb dignitat, del P. Bernabé Dalmau. (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Col. Saurí 178). És un llibre d'es-

PREPAREM LA VISITA DEL SANT PARE

3. Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat: «La visita de Benet XVI a Barcelona és sobretot un esdeveniment eclesial»

«La visita de Benet XVI a Barcelona, el proper mes de novembre, és sobretot un esdeveniment eclesial i com a tal ens hi hem de preparar. El moment actual de l'Església, almenys a Europa, és per a tots el mateix: el repte de l'evangelització. Ens hem de situar en el món com a Església, amb fidelitat a Jesús i al moment present, i també cal situar-se en el moment present de l'Església. Des del Concili Vaticà II, l'Església catòlica s'ha bolcat cap a la societat, cercant de transformar el món segons el projecte de Déu. Però en aquest esforç de diàleg amb el món, l'Església ha notat que, almenys majoritàriament, ha perdut força interna o el que alguns anomenarien identitat. Ara, l'Església té el repte de mantenir-se en allò que ha de ser per voluntat de Jesucrist, i en allò que ha de fer en favor de la societat. Cal que conservi la sana tensió entre les forces de la trobada amb ella mateixa i les forces de la resposta a allò que la humanitat necessita.»

(Traduït de les declaracions a Maria Paz López, *La Vanguardia*, 23/05/2010)

piritualitat, en el qual l'autor assegura que, davant l'ancianitat, «cal sentir que Déu dona pau al cor i empeny a no perdre l'esperança». Tot el llibre d'aquest monjo de Montserrat i director de la revista *Documents d'Església* és una proposta per afrontar l'ancianitat de manera digna i amb esperança.

PALABRA Y VIDA

Preparemos la visita del Santo Padre

La próxima visita del Santo Padre a Barcelona para consagrar el Templo de la Sagrada Familia ha de ayudarnos a todos a tener una mayor conciencia de nuestra comunión afectiva y efectiva con el sucesor de Pedro, que ocupa en la Iglesia el valioso servicio de confirmar a sus hermanos en la fe y fortalecer la comunión entre todas las Iglesias locales.

Esta preparación ha de tener sobre todo una dimensión espiritual, pero tiene también un aspecto organizativo que pide el esfuerzo y la colaboración de todos.

La preparación espiritual ha de centrarse ante todo en la vivencia de nuestra fe cristiana. En su reciente viaje a Portugal, Benedicto XVI insistió en la que es una de las líneas directivas de su pontificado: «En nuestro tiempo, en el que la fe en grandes regiones corre el peligro de apagarse como una llama que ya no recibe alimento, la primera de todas las prioridades consiste en hacer presente a Dios en este mundo y en abrir a los hombres el acceso a Dios».

Con la confirmación en la fe, la visita del Santo Padre comportará sin duda una invitación a hacer más viva la presencia de los cristianos, en especial de los cristianos laicos, en todos los ámbitos de la sociedad

de hoy, desde la economía y la política, hasta la cultura y el arte. La figura de Gaudí es, en este sentido, muy ejemplar. Esta fe que el Papa viene a estimular, no ha de quedar recluida en el interior de las conciencias o en el interior de los templos, sino que ha de ser fermento en medio de la sociedad. Un fermento que no dudamos proponer y pedir ya que creemos que será un fermento benéfico para todos, si está inspirado en los criterios y en los medios evangélicos.

Este segundo aspecto se halla muy presente en las preocupaciones del Santo Padre. Él quiso que la reciente asamblea del Pontificio Consejo para los Laicos, en la que participé como miembro de este organismo, estuviera dedicada a esta cuestión. Y en su reciente viaje a Chipre, al llegar al aeropuerto de Pafos, el Papa sintetizó el objetivo de su viaje a la isla con estas palabras: «Vengo como peregrino, siguiendo los pasos de nuestros padres comunes en la fe, los santos Pablo y Bernabé, para saludar a los católicos de Chipre, para confirmarlos en la fe y animarlos a ser cristianos y ciudadanos ejemplares, a fin de que cumplan adecuadamente su papel en la sociedad».

Como herramientas para la ambientación y la preparación espiritual de la visita, la diócesis de Barcelona

ha editado un cartel con el lema: «Con el Santo Padre en la Sagrada Familia», y un opúsculo que contiene unas reflexiones que se proponen a los grupos de cristianos que preparan este acontecimiento, que sobre todo es un acontecimiento cristiano y de carácter religioso. Como homenaje a Benedicto XVI, parte importante de esta publicación, editada en catalán y en castellano, incluye las catequesis que él dedicó al apóstol san Pedro y a su misión en la Iglesia a lo largo de diversas audiencias generales del año 2006.

La próxima visita del Santo Padre a Barcelona tendrá, sin duda, una repercusión internacional. También dará a conocer la figura de Gaudí, no sólo como un arquitecto genial, sino también como un cristiano que vivió intensamente su vida cristiana y que puede ser imitado especialmente por los laicos cristianos. El Papa dedicará el Templo de la Sagrada Familia que es un auténtico icono de las familias cristianas y de la familia de Dios y de los pueblos del mundo. Este acontecimiento que viviremos el día 7 de noviembre abrirá nuestros corazones a la catolicidad de la Iglesia y a la familia universal de la humanidad.

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona